

BİR DESTANDIR ÇANAKKALE

Bir destandır Çanakkale. Vatanın bağrında açan bir gül, analarımızın gözünde yaş, gelinin gönlünde hasret, vatana kurban olsun diye on beşlik delikanlıların başına yakılan kına, Mehmetçik'in elinde bayrak...

Çanakkale, yokluğun ve yoksulluğun zaferidir. Mehmetçik'in yılmadan, yıkılmadan ayakta kaldığı, hatta düşmana insanlık dersi verdiği bir savaştır. Analarımızın evlatlarını “Ya şehit ol ya gazi...” diyerek cepheye gönderdiği bir fedakârlık destanıdır Çanakkale.

Düşman devletlerin “Hasta Adam” dediğı Türk milleti, hastayken bile neler yapabileceğini Çanakkale’de göstermiş ve Batılı ülkelerin kafasındaki “Türk vatanını bölüşmek” düşüncesini bir parça olsun ertelemiştir. Bunu başarmak hiç de kolay olmadı elbette. Sadece dedelerimiz, babalarımız değil, ninelerimiz, kardeşlerimiz, gül yüzlü kızlarımız da savaştaydı. Herkes elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışmış, yeri geldiğinde de gül şerbeti içer gibi şehadet şerbeti içmekten çekinmemişti.

Çok şehitler verdik biz bu zafer uğruna. Türk’ün yetiştirdiğı güzel evlatları, bağrı yanık anaları, cesur babaları kaybettik, ama vatan için yılmadan mücadeleye devam ettik. Düşmanı yendik, ama hiçbir zaman inancımızı, insanlığımızı ve merhametimizi kaybetmedik. Dimdik durduk düşmana karşı. Evet belki topumuz tüfeğimiz yoktu, ama iman dolu göğsümüz vardı.

Çok zor şartlar altında savaşısak da, düşmanla beraber yoklukla boğuşsak da hiç yılmadık. Hep bir ümidimiz vardı. Bu imanla mücadele ettik ve düşmanı Çanakkale’den geçirmedik ve asla geçirmeyeceğiz. Dedelerimiz, analarımız, babalarımız tarihe altın harflerle yazdırdılar Çanakkale’nin adını. Biz de o yüce emaneti koruyup kollayacağız.

Çanakkale'den alacağımız birçok ders var. Bu sadece kahramanlıktan ibaret değil. Her ne kadar savaşta olsak da vatanımızı korumak için düşmanlarımızı öldürmek zorunda kalsak da onurumuzu koruduk, düşmana bile adaletli davrandık. Buraya gelirken Türkleri barbar görenler, savaşta gösterdiğimiz kahramanlık ve merhamet karşısında şaşkına dönmüş ve hayranlıklarını ifade etmek zorunda kalmışlardır. Günümüzde ise pek çok yerde vahşice katliamlar savaş sayılıyor. Merhametsizce insanları öldürenler şehit olduklarını zannediyor. İnsanlık adeta can çekişiyor. Keşke tüm insanlar Çanakkale ruhunu hissedebilseler. O zaman, savaşın sadece vatani savunmak söz konusu olunca hak olduğunu, savaşırken bile insanca duyguların korunabileceğini anarlardı. Böylece dünya daha huzurlu, daha güzel bir yer olurdu.

Değerli atalarımıza, o güzel insanlara layık olmak, hatıralarına, emanetlerine sahip çıkmak bizim boynumuzun borcu. Çünkü biz onların torunlarıyız. Atalarımızın bu yüce mücadelesini hep örnek alarak yaşamalıyız. Onlara bu borcumuzu nasıl öderiz bilmiyorum, ama Çanakkale Destanı'nı okudukça, anladıkça günümüzde yapılan hataları daha iyi görüyorum. Bunları göz önünde bulundurarak hem atalarımıza layık olmak hem de vatanımı korumak için mücadele ediyorum. Kardeşlerime, arkadaşlarıma da şunu söylemek istiyorum: Atalarımızı daha iyi anlamaya çalışalım ve onları örnek alalım, çünkü aslında Çanakkale, atalarımızın bize verdiği bir mesaj.

“Çalışın, güçlü olun ki yeni acılar yaşamayalım.” mesajı...

Gözde Havva GÜN
Plevne Ortaokulu 8/D
AMASYA
TÜRKİYE İKİNCİSİ